

[Gert Petersen]

nedskæring ville være risikoløs for Sovjetunionen og værdifuld for forhandlingerne. SF tilslutter sig fuldt ud denne rumænske appel, der også er kommet til udtryk i en erklæring fra det rumænske statsråd. Vi finder det dybt beklageligt, at den militaristiske tankegang får både USA og Sovjetunionen til at stemme imod det rumænske resolutionsforslag, og vi vil sige, at Danmark hører ikke hjemme i det selskab. Rumæniens holdning kom også til udtryk i en erklæring her for et par dage siden i anledning af forhandlingssammenbruddet med en stærk appel om gentagelse af forhandlingerne, en appel til USA om at afstå fra at udstationere, en appel til Sovjetunionen om at tage ensidige skridt i retning af nedrustning. Det er et standpunkt, som også Danmark burde indtage, vel at mærke over for begge supermagter, ligesom Rumænien gør det, altså for vores vedkommende også over for USA. Det vil regeringen åbenbart ikke frivilligt. Regeringen turde ikke gå imod den alliance mellem Reagan og Andropov, som den rumænske resolution udløste i De Forenede Nationer, og udenrigsministeren begrunder det så med, at Danmark ikke bør isolere sig. Ikke isolere sig fra hvem, må man spørge? Han mener måske fra supermagterne eller rettere sagt den ene supermagt? Vi andre foretrækker at isolere supermagterne, dem begge to, og vi ser med tilfredshed på, at selv en blokstat som Rumænien har dristighed til det. Det samme gælder på vores side Grækenland. Det er det selskab, Danmark bør være med i, og på den baggrund skal jeg på vegne af socialistisk folkeparti og venstresocialisterne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget beklager, at Danmark undlod at stemme, da L 3 og L 43 var til afstemning i FNs generalforsamlings 1. komité, selv om et erklæret flertal blandt politikerne i FN-delegationen og i det udenrigspolitiske nævn tilrådede regeringen at stemme for disse to resolutioner,

og pålægger regeringen at stemme ja til de to resolutioner, når de kommer til afstemning i FNs plenarforsamling.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Hr. Gert Petersen var her fra talerstolen inde på spørgsmålet om loven om det udenrigspolitiske nævn. Jeg vil gerne i forlængelse af det, hr. Gert Petersen sagde, spørge udenrigsministeren, hvordan det egentlig i denne sag forholder sig i forhold til Danmarks Riges grundlov? I Danmarks Riges grundlov § 19, stk. 3, hedder det:

»Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde.«

Altså forud for enhver beslutning. I dagens »fejlcitat« af udenrigsministeren i Information hedder det:

»Mine udtalelser om disse »fuldstændig ansvarsløse råd« kan ganske enkelt ikke gå på det udenrigspolitiske nævn – al den stund vi med omhu ventede med at indkalde nævnet til *efter* at instruksen... var afsendt.«

Er det, som er sket her, ikke grundlovsbrud? Det vil jeg meget gerne have udenrigsministerens svar på. Og hvis det ikke er et grundlovsbrud, vil jeg gerne have en forklaring på, hvorfor det ikke er et grundlovsbrud, eller den sædvanlige forklaring om, at udenrigsministeren er blevet fejlciteret.

Lasse Budtz (S):

Det skal ærligt indrømmes, at vi også i socialdemokratiet blev mildest talt forbløffede, da vi erfarede, at regeringen ikke havde i sinde at rette sig efter folketingets flertal, da der i FNs 1. komité skulle tages stilling til og stemmes om en række nedrustningsresolutioner. Flertallet havde allerede på forskellig måde meget klart tilkendegivet, at der var to resolutioner, Danmark efter flertallets opfattelse skulle stemme ja til. Det drejer sig, som jeg håber de fleste nu vil være opmærksom på, om resolutionsforslaget stillet af Mexico, Sverige og en række andre lande om fastfrysning af kernevåbnene og for det andet om et resolutionsforslag fra Rumænien om fortsatte forhandlinger om de europæiske mellemdistanceraketter. Nu er vi måske nok blevet vænnet til ikke at vente os for meget fra